

LENINA KAROGS

VIŠU ZEMJU PROLETARIESI!
SAVIENOJĒTIETIES!

CETURTDIEN,
1986. GADA
25. SEPTEBRĪ
Nr. 115 (5499)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa,
Maksā 3 kap.

Dzeržinska kolhozā šogad sekmīgi ritēja labības plauja. Lielu ieguldījumu ražas novākšanā deva arī komjauniešu un jauniešu posma kombainieri Jāzeps Anspoks, Valērijs Brics un Alberts Pastars. Posmu vadīja iecirkņa priekšniece Elza Elste.

Sezonas laikā posms divas reizes izvirzījās labāko skaitā rajonā. Labāko kombainieru skaitā bija Jāzeps Anspoks. Viņš pavīnams iekūlis 546 tonnas graudu.

ATELĀ: posma vadītāja Elza Elste.

J. ZANDES foto

KĀ GATAVOJAMIES LOPU ZIEMOSANAI?

Pret ziemu — ar cieņu!

Vēca patiesība — cilvēks ar mierīgu prātu, ražīgi strādā, kad mājās viss kārtībā. Lopkopju otrās mājas — ferma. Vai tās sagatavotas ziemosanas sezonai? Uz šo jautājumu lūdzam atbildēt arvien noteiktāk, jo aukstums jau liek sevi manīt.

Suvorova kolhozā Kotļarovas jaunlopu novietne sakārtota labi. Pie mītnes ir asfaltēts laukums, kur ērti glabāt pakaišu kūdras. Bet... neapmierinātību rada fakts, ka kūdras tiek burtiski izmētājusī pa teritoriju — ik pa kaudzītei. Cik nav runāts un skaidrots, ka pakaišu kūdra, kas salijusi, vairs nav pakaiši, bet vienkārši dubļi, kurus nav jēgas kūtī skūrēt. Diemžēl uzlabojumu nejut — kūdras neviļojam pienācīgi sabērt kaudzēs, pārsegt.

Par kūdras pienācīgu izmantošanu enerģiskāk jāgādā ne vien saimniecību vadītāji, bet arī prasīgākiem jābūt rajona agrārnieciskās apvienības speciālistiem. Kārtība šajā darbā papildus izdevumus neprasa.

Sīs pašas saimniecības Ornišu novietnē mitinās slaucamās govīs. Telpas sakārtotas ziemai. Uzmanību piesaistīja darbi skāb-

barības tranšejā. Izrādījās, ka tie bļietē masu, kura atgādina melnzemes un kūsmēsli sajaukumu. Vai tā lopbarība? Protams, nē. Tika ziņots rajona agrārnieciskās apvienības speciālistiem, lai šo «darbu» rūpīgi pārbauda. Noskaidrojās, ka šajā tranšejā dienā ielikti tikai 2 līdz 3 vazuņi masas. Bet dežurēja seš 3 kāpurķēžu traktori. (Istenībā traktori nēko nedarīja, kaut gan Suvorova kolhozā tik daudz neatliekamā darbu — galīgi neveicams rudens aršana.) Pēc kritikas saimniecības speciālisti attapušies — nederīgā masa no tranšejas izvākta, tagad liekot kvalitatīvu skābarību.

Suvorova kolhozā (arī citās saimniecībās) vērotas, ka fermu izremontē, bet remontdarbu gūži paliek neizvākti. Varbūt rīkotes tā, kā dara kaimiņu rajonos. — viriem par remontu samaksā tikai tad, kad visi nesmukumi satīrīti. (Attiecīgu remontu pieņemšanas aktu paraksta saimniecības galvenais zootehniķis.)

V. TROPA,
Latvijas KP rajona komitejas
lauksaimniecības nodaļas vadītāja

Fermās jābūt ideālai kārtībai

Pārskats

par piena izslaukumiem
rajona saimniecībās (pēc RARA
dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govīm dienā septembra II dekādē	+ - saudz. ar iep. dek.	+ - saudz. ar to pašu laiku 1985. g.
«Krasnij Oktjabrj»	13,7	-0,7	-1,3
Leņina	13,2	-1,3	-0,6
Kirova	11,8	-0,4	-0,2
Raina	11,7	-0,9	+0,8
«Zelta vārpa»	11,3	-0,7	+0,5
Rušonas p. s. 11,3	-0,7	-0,3	
«Sarkanā ausma»	11,3	-0,8	+1,0
M. Gorkija	11,1	-0,6	+0,8
Dzeržinska	10,6	-1,4	-0,9
«Vārkava»	10,4	-11,1	+0,9
Aglonas p. s. 10,3	-0,1	+0,6	
Oškaina	10,3	-1,0	-0,2
«Nākotne»	10,3	-0,5	-0,7
«Dzintars»	9,9	-0,4	+0,4
«Dubna»	9,9	-0,3	+0,1
«Sīlukalns»	9,8	-0,6	+0,1
Rudzātu p. s. 9,4	-1,3	-0,4	
Suvorova	9,3	-0,6	+0,5
«Rīts»	9,3	-1,0	+0,5
K. Marksa	9,2	-0,8	-0,9
RAJONĀ	10,8	-0,7	-0,1

AUGSTU KVALITĀTI KATRA DARBA VIETA!

Plena pārstrādes rūpniecībā par likumu kļuvusi tīrība un kārtība. Taču no fermām reizumis atved tik netīru un mikroorganismiem piesārņotu pienu, kas esam spiesti to sūtīt atpakaļ. Piemēram, augustā no Oškaina kolhoza nepļēnām 3,4 tonnas. Jāteic, ka šis mēnesis kopumā bija neveiksmīgs: pirmajai šķirai atbilda tikai 94,3 procenti piegādātā piena. Satrauc tas, ka šogad piena kvalitāte, salīdzinot ar pagājušo gadu, ir pazeminājusies.

Kas mazina slaukuma kvalitāti? Ir trīs faktori: anormāla piena pieļaukums, inhibitoru klātbūtne, piena falsifikācija. Par anormālu sauc pienu, ko devušas ar mastitu slimas govīs. Tādu nereti atved no kolhoziem «Dubna», «Zelta vārpa», Oškaina kolhoza un Rušonas padomju saimniecībās.

Inhibitori ir vielas, kas nomāc pienskābes baktēriju darbību. Tās var būt mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļu paliekas traukos un piena vados, arī antibiotikas, kas nokļuvušas pienā pēc lielālopu ārstēšanas, pat pesticīdu un herbicīdu pārmērīgas lietošanas sekas (kad pārāk devīgi apstrādāti zālāju lauki). Sāds piens piegādāts no sovhoziem «Aglona» un «Rušona», no Kirova, Dzeržinska, Leņina kolhoziem, arī no «Vārkavas».

Plena falsificēšana ir tā atšķaidīšana ar ūdeni. Šo rīcību rada neloģiska darba un produkcijas vērtēšanas sistēma: rūpnīca kolhoziem un sovhoziem maksā par pienu, pārreķinot tā daudzumu, vadoties pēc bāzes tauku satura; slaucējam par darbu maksā pēc piena kilogramiem (tātad — pāris spalnu ūdens palielina algu).

Senzināma lieta, ka piens rūpīgi jāfiltrē (lai attīrītu no grūziem un citiem maisījumiem). Šajā ziņā pavirši ir Aglonas padomju saimniecības Kamencas fermas laudis, arī kolhozā «Dubna» (Ceirānu ferma). Leņina saimniecībā un vēl citur.

Plena fermās strādājošajiem jāizvirza stingrākas prasības: lai alga būtu atkarīga no piena kvalitātes, lai par izbrāvētu pienu maksātu vaināgs.

Visās sfērās notiek pārkaršana. Tai jānotiek arī slaucamo govju fermās. Un jābūt ar elementāru kārtību un disciplīnu. Piens ir pārtikas produkts, tāpēc jo stingri jāseko sanitāri higiēnisko normu ievērošanai. Augstu darba kvalitāti nepieciešams saņemt visur — arī visattālākajā fermā.

O. KIVKO,
agrofirma «Krasnij Oktjabrj»
Preiļu siera rūpnīcas inženiere
tehnoloģe

Oktobrī — „jurgi“

Vārdu jurgi šajā gadījumā nācās likt pēdējās, jo kaut arī tie notiks, tomēr būs tīri simboliski. Runa ir par jaunās sērijas «4 g» Līvānu mājiņu. Jo paraugēkā iemītnieki, protams, neievāksies.

Mūsu kombināta māju būves čeha kolektīvam jau uzdots ieviest jauno tehnoloģiju. Pašlaik rit iekārtu noregulēšana iecirknī, kur gatavos jaunās mājas durvju un loģu blokus. Gatavojamies pārkārtot tehnoloģiskās līnijas dažu maināmu sienas paneļu konstrukciju, frontonu un citu detaļu izlaidei.

Jaunās tehnoloģijas ieviešanā un apgūšanā pašlaik aktīvi strādā iecirkņa meistars V. Gzļbovskis, mašīnstrādnieki E. Susējs, A. Bogdanovs un citi inženieri, tehniķi un strādnieki.

Domājam mūsu jauno māju nodot pieņemšanas komisijai oktobra beigās. Tā izvērtēs visus plusus un minusus un dos savu kompetento vērtējumu. Ceru, ka jaunajai mājai būs ne tikai eksperimentāla, bet arī ilga reālā dzīve. Kaut arī platības ziņā tā būs nedaudz mazāka, toties daudz ērtāka ierīkoti, arī tās ārējais apveids ir mūsdienīgāks. No iepriekšējo sēriju mājām tā atšķirsies ar labāku apdari, ar loģu un virsloģu blokiem.

Mēs, kombināta strādnieki un konstruktori, sakām savam nākošajam lolojumam: «Laimīgu ceļu!»

J. ARMUSKA,
Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta māju būves čeha inženieris tehnoloģis

Labākie arāji

Sociālistiskās sacensības
uzvarētāji laikā no 15. līdz
21. septembrim

Aleksandrs FJODOROVŠ
no kolhoza «Nākotne», viņš
spējis izpildīt 9 maiņas nor-

mas:

Jāzeps TROKSA no Kirova kolhoza,

Pēteris ELSTS no M. Gorkija kolhoza (abiem 8 maiņas normas);

Pāvels GROZA no agrofirma «Krasnij Oktjabrj» — 7,2 maiņas normas.

Jauno mehanizatoru sacensībā uzvarēja Vitāls STRAKSA no kolhoza «Dzintars» — 6,8 maiņas normas.

RAJONĀ, AR KURU SACENSAMIES

Darbaļaužu interesēs

Jēkabpils mežrūpniecības saimniecība apguvusi jauna produkcijas veida — darza mājiņu ražošanu. Līdz šī gada beigām izgatavos 40 šādas mājiņas.

Drizumā nodos ekspluatācijā skuju miltu ražošanas čehu Viestītē. Jauda — 700 tonnas gadā.

Lai samazinātu roku darbu, Daudzevas čehā tiek pabeigta pusautomātiskās saģarumošanas līnijas LO-15 S rekonstrukcija.

Izveidota mūsu uzņēmuma palīgsaimniecība. Iekārtosim bišu dravus, audzēsīm dārzeņus, uzbūvēsim siltumnīcu, ierīkosim vairākus silvju dīkus.

Jēkabpils iedzīvotāju atpūtas iespējas palielinās topošais Meža parks.

J. PEILĀNS,
Jēkabpils mežrūpniecības saimniecības direktors
(No laikraksta «Padomju Daugava»)

Pārskats

par lauku darbu gaitu
līdz šī gada 24. septembrim
(pēc RARA dispečerdienesta
datiem procentos)

Saimniecība	Uzarts rudenī	Norakārtu pēlī	Iestrādāti kūsmēsli (no gada sākuma)
«Rīts»	56	100	95
Dzeržinska	50	100	85
M. Gorkija	47	88	64
K. Marksa	47	83	63
Rudzātu p. s.	45	65	80
«Sīlukalns»	44	38	71
Raina	42	78	78
Kirova	39	100	82
«Nākotne»	37	95	49
«Kr. Oktjabrj»	37	90	75
«Zelta vārpa»	37	70	96
«Sark. ausma»	29	95	69
«Dzintars»	28	100	58
«Dubna»	19	100	74
Oškaina	18	100	88
Leņina	17	66	50
«Vārkava»	14	84	77
Aglonas p. s.	13	55	49
Rušonas p. s.	12	37	69
Suvorova	8	70	87
RAJONĀ	30	75	72

Linsēklu kvalitāte jāpaaugstina

Ražai — 87

Pagājis jau vairāk nekā mēnesis, kopš līnus novāc masveidā, taču dažviet līnu druvas vēl daudz darāmā (īpaši Leņina un K. Marksa kolhozos).

Saimniecībās, kurās audzē līnu sēklu, tagad situācija apgrūtināta: gaisa temperatūra kritusies, bieži liš, līnu jucekņi kļūst arvien piesārņotāks ar nezālēm. Līnu kaļšū jaudas izrādās par mazām, neesam arī pārāk bagāti ar šķidro kurināmo. Taču ir jāstrādā un jādara viss, lai izpildītu uzdevumus. Starprajonu līnu sēklkopības stacijai no Preiļu rajona saimniecībām jāieperk 366 tonnas linsēklu (kopā ar papildus uzdevumu, kas ir 56 tonnas). Līdz 23. septembrim bija piegādātas 147 tonnas.

Linsēklu pārdošanas valstij plānu laikus izpildīja Dzeržinska kolhozs (tagad linsēklas pārdod virsplānā), labi strādā Kirova kolhoza un «Nākotnes», arī K. Marksa un M. Gorkija saimniecību linkopji.

Valsts standarts paredz linsēklām šādus parametrus: tīrība — 97 procenti, dīdžība — 85 pro-

centi, mitrums — ne lielāks par 13 procentiem. Diemžēl šogad linsēklu kvalitāte ir zema. Īpaši tas sakāms par sēklu dīdžību. Piemēram, Dzeržinska, Kirova, K. Marksa, M. Gorkija kolhozu piegādātās linsēklas gandrīz visos vedumos neatbilst kondīcijai pēc dīdžības. Leņina kolhoza piegādātās sēklas šajā ziņā ir labākas, taču īpaši jāuzteic «Nākotnes» linkopji — viņi spējuši arī šī rudens nelabvēlīgos apstākļos saglabāt sēklām apmierinošu dīdžību.

Dīdžspēja ir sēklas vērtējuma pamatkritērijs, kas nosaka tās saimniecisko lietderību. Kāpēc šogad šis rādītājs tik zems?

Starp pilnvērtīgām linsēklām ir samērā daudz zalu, tas ir — nenogatavojušos sēkliņu, padaudz arī melno (tās ir slimību bojātas), krietni daudz mehāniski iebojātu vai pat pāršķeltu. Šādas «raibas» sēklas rodas tad, kad neievēro sēklas līnu novākšanas fāzi, kad pieļauj pārkāpumus

līnu jucekņa nogatavināšanā, kulšanā, kaltēšanā. Linsēklu kvalitāti būtiski ietekmē vispārējā zemkopības kultūra: augsnes virskārtas apstrāde, sēklas iestrādes vienmērīgs dziļums. Nenogatavojušos sēkliņu klātbūtni varam daļēji attaisnot ar nelabvēlīgiem dabas apstākļiem, taču melno (slimo) un mehāniski bojāto sēkliņu esamību paši vien pieļāvam.

Nobeigumā gribu informēt, ka sēklas mums piegādā arī Krāslavas un Daugavpils rajonu linkopji. Kvalitāte — nedaudz labāka. Kaimiņi arī strādā spārīgāk: Krāslavas rajona visas linsēklu audzētājas saimniecības izpildījušas valsts iepirkuma plānu (pēdējais linsēklu vezums tika pieņemts 23. septembrī). Prellieši pagaidām tikuši tikai nedaudz pāri pusei.

Kā tad tā — kaimiņi spēi, mēs — patālu atpalikuši? Pēdējais laiks pārtraukt runas par objektīviem un citiem apstākļiem un pa istam pastrādāt.

J. ELKSNIS,
Valsts starprajonu Preiļu līnu sēklkopības stacijas vadītājs

Ar katru gadu uzlabojas tranzistoruizvērēju, telefona aparātu, kvazi-elektronisko automātisko telefona centrālu un citas V. I. Leņina Rīgas ražošanas apvienības VEF kolektīva ražotās produkcijas kvalitāte. Taqad uzņēmuma konveijerus atstāj radioaparāti, kuru garantijas termiņš ir līdz 10 000 stundām — tas ir divas reizes lielāks nekā iepriekšējiem modeļiem. Apvienības VEF izstrādājumu prestiža palielināšanās atkarīga no produkcijas kvalitātes radikālā kompleksā plāna īstenošanas. Tā pamatā ir ražošanas tehniskā modernizācija un elektronisko kontroles sistēmu plaša ieviešana. ATTEĻA: launo tranzistoruizvērēju kvalitāti uzmaniņi pārbauda labāka kontroliere Erika Bergmane (no kreisās) un viņas audzēkne komjaunieši Inna Grigorjeva. V. LISICINA foto (LATINFORM)

PARTIJAS DZIVE: PĀRSKATI UN VEĻESANAS

Strādāt ar pilnu atdevi

Mācību un audzināšanas procesā, skolēnu profesionālās orientācijas pilnveidošana, audzēkņu idejiski politiskās, ateistiskās un tikumiskās audzināšanas līmeņa celšana, skolas un ražošanas sadarbības nostiprināšana, trūkumi skolu reformas realizēšanā, lūk, galvenie jautājumi, kurus ar interesi apsprieda Rudzētu vidusskolas partijas pirmorganizācijas pārskata un vēlēšanu sapulcē. Nopietnu sarunu izraisīja partijas pirmorganizācijas sekretāres E. Kivlenieces referāts. Viņa kritiski un detalizēti izvērtēja gan visa pedagoģu kolektīva, gan katra skolotāja komunistu veikumu skolu reformas īstenošanā, savu tiešo dienesta pienākumu pildīšanā, atklāti izteica piezīmes tiem partijai biedriem, kuri formāli pieiet saviem tiešajiem uzdevumiem, reizēm vispār tos neveic. Uzstājoties debatēs, skolotāji J. Kuršītis, E. Bebrīša un citi komunisti uzsvēra, ka partijas biedriem mūsdienu pārkārtošanās apstākļos nepieciešams nevis ar vārdiem, bet ar darbiem apliecināt apņemšanos strādāt pa jaunam, radoši izmantot pedagoģijas zinātnes metodes un rekomendācijas, interesantāk un saistošāk vadīt mācību stundas, izraisot skolēnos tieksmi apgūt mācību vielu. Pašlaik Rudzētu vidusskolā par problēmu numur viens ir kļuvusi vidusskolēnu skaita samazināšanās. Par to noraidījis runāja skolas direktors V. Sprinģis un citi komunisti. Nepatikamās pārādības analīze izgaismoja vājās

vietas skolas darbā. Savā laikā mācību kvalitātei netika veltīta pienācīga uzmanība. Visi zināja, ka klases audzinātāja (uzvārds tika minēts) strādāja pavisām, nelabprāt nodarbojās ar ārpusklasses darbu, nepieradināja skolēnus būt uzcīlīgiem, vienmēr izpildīt mājas darbus. Viņa maz interesējās par audzēkņu ārpusklasses dzīvi, slikti zināja bērnu intereses, nelūdza palīgā citus pedagogus. Tas bija viens no iemesliem, kāpēc vairāki vidusskolēni pēc pašu lūguma aizgāja no skolas. Debatēs izskanēja doma: nepieciešams paaugstināt prasījumu (vispirms pret sevi), celt pašdisciplīnu ne tikai skolā, bet arī sadzīvē. No kritiskām pozīcijām komunisti vērtēja arī pretalkoholisko un tiesisko audzināšanu skolā. Jo ne velti daži skolēni rupji uzvedas, kaujas, smēķē... Pensionētā skolotāja B. Kundziņa runāja par nepieciešamību celt patriotiskās audzināšanas lomu, par neizdarīto šajā jomā. Viņu uztrauca tas, ka ir aizkavējusies Rudzētu brāļu kapu rekonstrukcija. Pārskata un vēlēšanu sapulce rosināja komunistus, visus pedagogus strādāt pa jaunam, ar pilnu atdevi. Par partijas pirmorganizācijas sekretāri levlēja E. Kivlenieci. L. GURGANE, partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas instruktore

Pārkārtošanās: no vārdiem uz darbiem! Arodorganizāciju dzīvē — lielāku aktivitāti, skaidru perspektīvu

Sodien mums visiem kopā un katram individuāli jāatbild uz būtisko jautājumu: vai arodbiedrības dzīvē pietiekami aktīvi norit pārkārtošanās process, vai visās arodorganizācijās iemiesojas PSKP XXVII kongresa gars — taisnīguma un principialitātes atmosfēra, kritika un paskritika, vai notiek asa vērsšanās pret rutīnu un birokrātismu, ārišķību un ledzīvošanās tieksmēm. Pārkārtošanās mērķis: nostiprināt visu arodbiedrības pirmorganizāciju vadību, panākt, lai ik darba kolektīvā uzlabotos situācija ražošanā un ekonomikā, sociālajā un sadzīves sfērā, ne mirkli neaizmirst, ka pārkārtošanās procesa pamats ir masu jaunrade. It visur. Viens no arodorganizāciju galvenajiem uzdevumiem — sociālistiskās sacensības organizēšana. Mūsu rajona agrorūpnieciskā kompleksa darba kolektīvu sociālistiskā sacensība aptver vairāk nekā desmitūkstoš strādājošo. Formāli gan stāvoklis uzskatāms par labu. Taču, situācijā ledzīlnoties, redzam, ka dažās saimniecībās (Dzeržinska kolhozā, «Rītā» un vēl citur) pat viselementārākie jautājumi, piemēram, sacensības atklātums un uzskatāmība — vēl nopietna problēma. Cilvēki nezina sava darba rezultātus, nav informēti par sacensības partneru veikumu. Tātad jāmaina ne tikai darbošanās stils un metodes, bet arī pati attieksme pret cilvēku. Zinātniski tehniskais progress — patrinājuma veicinātājs. Sajā sfērā liela loma ir Vissavienības izgudrotāju un racionalizatoru un zinātniski tehnisko biedrību pirmorganizācijām. Te rodas daudzi ierosinājumi ražošanas intensificēšanai. Bet — mūsu rajonā ir tikai četras zinātniski tehniskās biedrības pirmorganizācijas, lauksaimniecības speciālistiem joprojām nav individuālo radošo plānu. Republikas pārējos rajonos pēc šādiem plāniem strādā 60 procentu speciālistu. Atpalcība šajā darbu sfērā jālikvidē nekavējoties. Arodbiedrību darbības īpaši svarīga joma ir partijas sociālās politikas īstenošana. Un mūsu rajonā darāmā vēl daudz. Vairumā

saimniecību gausi cel dzīvojamās mājas, bērnu dārzus, ēdnīcas un citus sociālos objektus. Kolhozos un sovhozos dzīvokļus gaida 166 ģimenes, tikai piecās saimniecībās ir bērnu dārzīti. Ēdnīcas ir visur, taču tās galvenokārt izvietotas šim nolūkam pielāgotās telpās, to stāvoklis vairš neatbilst šodienas prasībām. Saimniecībās trūkst vietu strādājošo garderobēs, nedarbojas dušas, maz atpūtas istabu, Nesen izskatījām ļautājumu: lopotēju darba organizācija kolhozā «Sarkanā ausma» un Kirova kolhozā. Un sarūgtināja, piemēram, fakts, ka slaucēju atpūtas istabiņa nav pat krēslu. Ko te runāt par mūsdienu kultūras un sadzīves normām? Tomēr divaini — Kirova kolhozs ir ekonomiski spēcīga saimniecība, taču saviem ļaudīm pat nēcīgu pakalpojumu noskauz. Skaidrs arī tas, ka kolhoza vadība un saimniecības arodkomiteja maz domā un gādā par kolhozieku darba apstākļiem. Jātautā — kur izlēto šim nolūkam paredzētos līdzekļus? Tie nav mazi. Nenormāli darba apstākļi — cēlonis slimošanai. Si gada pirmajā pusē darba kavējumi slimības dēļ palielinājušies visās organizācijās, uzņēmumos un lauku saimniecībās (izņemot «Lauktēniku»). Kāpēc tā notiek? Strādājam pa vecam. Un nekur tā pamatīgi nav izpētīts, kas bležo slimošanu rada. Tāpēc nezīnām, pret kurām negācijām jāvērsās pirmām kārtām. Vajadzīgajā līmenī nav darbaļaužu atpūtas organizēšana, Piemēram, kolhozos «Sarkanā ausma», «Nākotne», Dzeržinska kolhozā nav sava kluba, nav piemērotu telpu masu pasākumu organizēšanai, svētku svinēšanai. Vairumā saimniecību (izņemot Leņina un M. Gorkija kolhozus un agrofirmu «Krasnīj Oktjabrj») klubī vai kultūras nami ir ar neapmierinošu materiāli tehnisko nodrošinājumu, kas, bez šaubām, kavē kultūrmasu darba izvēšanu vajadzīgajā kvalitātē. Nepletiekama ir materiālā bāze sporta un fiziskās kultūras darbam. Nav stadionu, trūkst pat elementāru sporta laukumu. Arī to, kas ir, neprotam (vai negribam?) pilnībā izmantot.

Atsevišķi jārunā par rajona starpkolhozu celtniecības organizācijai pieredzošo ūdenslēpošanas bāzi (atbildīgais J. Kokins). Te notiek republikas un Vissavienības mēroga sacensības, taču par bāzes kārtībā uzturēšanu (arī par tās tapšanu) palldies jāsaika tikai J. Kokinam un viņa audzēkņiem. Vai beidzot BSB «Vārpa» rajona organizācijai nevajadzētu lektu-tēties un sniegt šai bāzei būtisku palldību? Tā mēs sekmetu ūdenssporta attīstību rajonā. Arodkomitejām kopā ar vietējām Tautas deputātu padomēm, jo aktīvi līdzdarbojoties komjauniešiem, jārada apstākļi un iespējas strādājošo pilnvērtīgai atpūtai. Tas ir viens no lētekmīgākajiem panēmieniem cīņā pret žūpošanu. Sogad visās arodbiedrības organizācijās notiek pārskatu un vēlēšanu sapulces (1987. gada februārī paredzēts sasaukt PSRS arodbiedrību XVIII kongresu), un tajās uzdevums — notiekt pasākumus darba pārkārtošanai un aktivizēšanai. Arodbiedrības sapulču un konferenču gaisotnē jābūt lietišķai, prasīgai, likkātrā kolektīvā jācensās būtiski un kritiski novērtēt situāciju. Ar lielu atbildības izjūtu jāizvēl arodbiedrības vadošie kadri un aktīvs — drošāk un skaitliski vairāk vadošā un organizatoriskā darbā jāiesaista ierindās kolhozieki un sovhozu strādnieki, ļaunieši, sievietes. Protams, katrā gadījumā jāvērtē cilvēka organizatoriskās spējas, politiskās un morālās īpašības. Jebkurā darba kolektīvā vēl ir milzums neizmantotu rezervu ražošanas intensificēšanai. Pārkārtošanās un dzīves diktētā nepieciešamība sasniegt patrinājumu ražošanā ir sarežģīts process. un sākums tam ir katrā konkrētā cilvēkā. Ne tikai konstatēsim trūkumus, bet gan centīsimies tos novērst, ne tikai pareizi runāsim, bet gan ķersimies pie darba. Ar lielāku aktivitāti un skaidru perspektīvu. M. FEDOTOVA, agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas priekšsēdētāja

Rūpniecības filiāles laukos

LVOVA. Bugas Kamenkas rajona B. Hmelņicka kolhozom par drošu papildu peļņas avotu kļuvusi kooperācija ar Lvovas rūpniecības uzņēmumiem. Par šiem līdzekļiem pabeigta Veļikoje

Kolodno ciema gazifikācija. Katrā ceturtaļā apgabala saimniecībā tagad darbojas čehi, kur rūpniecību un fabriku vajadzībām izgatavo ierīcēm un mašīnām paredzētas detaļas, taru un lesaiņošanas ma-

teriālus. Par līdzekļiem, ko devusi kooperācija ar rūpniecības uzņēmumiem, saimniecības uzcēlušas aptuveni 100 klubu, sadzīves pakalpojumu namu, ambulanču un citu sociālo un kultūras objektu. TASS

SKOLU REFORMA: DARBAUDZINĀSANA — SOBIEŅAS AKTUĀLĀKAIS UZDEVUMS

ATTIEKSME MAINĪJUSIES

Jau skolotāju augusta apspriedē kritiski vārdi izskanēja arī līdz tam bieži peltās un kritizētās Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas — Preiļu 1. vidusskolas un starpskolu mācību ražošanas kombināta bāzes uzņēmuma — adresē. Par neiekārtotām darbavietām skolēnu ražošanas apmācībām un vispār par kļaju vienaldzību...pašiem pret sevi, jo no kurienes gan rīt var rasties tie mūrnieki, apmetēji, krāsotāji un citi celtniecības darbu veicēji, par kuru nepletiekamību regulāri un sistematiski, un diemžēl nemanīgi atgādina ledzīvotāju darbā iekārtošanas biroja sludinājumi arī mūsu pašu rajona avīzē. Klāt ir jaunais mācību gads, kad skolās kā obligāts tiek ieviests sabiedriski lietderīgais ražošanas darbs. Pašlaik, septembrī, skolēnu māzeli citu garšu pļedod rajona saimniecībās ražas novākšanā nostrādātās darba stundas, bet jau pēc 1. oktobra katrā skolā ar savu bāzes uzņēmumu būs jāstājas visciešākajās mācību — darba attiecībās. Val šogad SCO ir gatava saviem pienākumiem? Jau pirmā telefoniskā sazināšanās ar minēto organizāciju rosināja uz pozitīvām domām, bez minsināšanās un minsēšanas skanēja skaidra atbilde:

— Sogad mums ir speciāls cilvēks, kas tieši nodarbošies ar skolēnu apmācīšanu darbam. Ar Olgu Zihari satikāmies plašā, ērtā, gaišā klasē. Citādi nemaz nenosauksi šo telpu, ko organizācijas ļaudis šoruden at-raduši par iespējamu atvēlēt skolēniem. Visas valsts un sabiedrības mūsdienu prasības — katram atbilstošam uzņēmumam sagatavot darba dzīvei ļauniešus — te meklēts savs risinājums. Augstākstāvošajās instancēs izprāsīta ļauna štata vienība — skolēnu ražošanas apmācības inženieris, un ļaun pieminētā O. Zihare — veiksmīgi izvēlēta kandidātūra šim amatam. Nebaidos šī avansveidīgā apgalvojuma, jo viņas enerģijas rezultāts pat šajās pāris nedēļās, kad sākti veikti ļaunie pienākumi, ļaun ir acīmredzams. Par katrā lietā, kuru nesen vēl nemaz nebija: ļauna tāfele, plānšētes, topošā dekoratīvā siena to apliecina pašas par sevi. Pēc viņas sastādīta saraksta organizācija nodevusi pasūtījumu rajona sadzīves pakalpojumu kombinātam izgatavot mēbeles, kuras līdz 1. oktobrim būs tapušas. Bet arī pašlaik esošie kārtīgi izvietotie gaidī par savām «dar-

baspējām» vēl var tīri ļaun nopelnīt ceturiniekus. Vārbūt lasītāju mazliet mulsina tāfeles nepieciešamība, bet vēl ļaun nav pateikts patš galvenais — šogad te vien-gadīgo apmācības kursu izies mūrnieki, pie tam pavasarī, pēc attiecīga eksāmena viņiem jāsaņem 2. kategorija. Tēpat būs iespējams iepazīties ar ķellēm, ķieģeļu markām, līmenrāžiem un visiem pārējiem kārtīga mūrnieka amata rīkiem, kā arī ar celtniecības materiāliem. Vispirms — teorētisko zināšanu apguve, pēcāk — darbs, tieši mūrēšana, rajona ļaunceltņēs. Jāpļebilst, ka pašai O. Ziharei ir celtnieka speciālistāte. Pārdomāts ir visš, nav neviena ļautājuma, uz kuru speciālistēš apmācītāja nespētu atbildēt. Te, lūk, gan rajona centrālajā bibliotēkā, gan pašu organizācijā sagādāta attiecīga speciālā literatūra, te nodarbību tematiskie plāni, te atziņu žurnāli. Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās un pļektdienās šeit ieradisies pa grupām Preiļu 1. vidusskolas zēnu. Otrdiena — metodiskā diēna, kad varēs risināt nodarbību laikā radušās nepieciešamības vārbūt pēc papildliteratūras, vārbūt pieredzes padziļināšanā, tā-

pat jāiegrīežas skolā uz audzēkņu darba un mācību analīzi. Apgūt pieredzi O. Zihare ļaun bija aizbraukusi uz Rēzekni, uz 14. pil-sētas profesionāli tehnisko skolu. Jūnijā — iegūtas kategorijas apstiprināšanai — prakse 21 dienas ilgumā. — Kāpēc šogad izvēlējāties tieši mūrnieka arodu. — Sis ļautājums, ko saskaņoja organizācijas vadība, skola un starpsaimniecību mācību ražošanas kombināts, ir atbilde uz rajonā asī izlūgto nepieciešamību pēc mūrniekiem. Padomāliet, cik tas ir liederīgi, ka, vidusskolu beidzot, arī amats ir rokā, stāļies tikai darba dzīvē iekšā. Vēļies turpināt apgūt izglītību, lūdzu, gaida augstskolas, rajons gaida celtniecības speciālistus. Jā kāds no šiem zēniem kļūs, piemēram, par ārstu vai šoferi, kā vīrietim, ģimenes tėvam prasme savās māļās paveikt mūrnieka darbus ir tikai apsevēcama. Starp citu, nēkošgad šeit apmācīsim apmetējus, pēc tam — krāsotājus. Pāļautāju Preiļu 1. vidusskolas direktoram J. Egļitim par gatavību skolēnu sagatavošanā sabiedriski derīgam darbam: — Tātad starpkolhozu celtniecības organizācija šogad galvas-

sāpes nesagādās. Kā ar pārējiem jūsu bāzes uzņēmumiem? — Tradicionāli mūs gaida Preiļu sakaru mežģis, kur 10. b klases meitenes un zēni apgūs sakaru operatoru un elektromontieru specialitātes, 10. a un 10. c klases audzēkņi M. Gorkija kolhozā mācīsties mehanizētās slaucšanas operatoru un laukkopības darbinieku amatus. Sogad pirmo reizi esam vienojušies ar Valsts statistikas rajona informācijas un skaitļošanas nodaļu. Skolā saņemtas zinības informātika un skaitļošanas pamatos te stingri varēs nostiprināt 9. b klases seši zēni un vienpadsmit meitenes. Viņi iegūs skaitļojamo mašīnu operatoru kvalifikāciju. Skolas koka apstrādes darbnīcās skolotājs P. Brodužs gatavos galdnieka amatum. — Val skolēnus apmierina izvēles iespējas? Manuprāt, darba roku trūkums izjūtam vēl daudzās specialitātēs, Darbs astrastos, piemēram, medicīnas iestādēs. Tie, kas savu nākotni vēļas saistīt ar pedagoģiju, ļaun pašlaik sava nodoma noturību varētu pārbaudīt bērnu dārzos, kur vienmēr nepletiek darbinieku. To pierūkst tirdzniecībā un citur. — Katrā mācību gadā skola šo ļautājumu cenšas risināt aļvien plašāk un dziļāk. Vairāk panākts arī šogad, bet tomēr amatu izvēles iespējas neapmierina. Darbs nākošajam gadam. L. RANCANE

Rudens veltes — iedzīvotāju galdam

Rajona iedzīvotāju piemājas saimniecībās izaudzēta samērā laba kartupeļu, dārzeņu un ābolu raža, tāpēc pēc senas tradīcijas tās pārpalikumu steidz pārdot valstij. Pašreiz rajona patērētāju biedrības veikali un pieņemšanas punkti iepirkuši no iedzīvotājiem vairāk nekā 500 tonnas pārtikas kartupeļu. Aktīvākie piegādātāji ir Stabulnieku un Saunas ciemu iedzīvotāji. Stabulnieku ciema iepirkšanas punktos piegādāts jau 100 tonnu kartupeļu, Saunas ciemā — 51 tonna, tos galvenokārt iepirca punkta vadītājs Ignatījs Fedotovs. Saunas ciema iedzīvotājs Francīška Pastare un Tekla Smolenska pārdevušas valstij pa 3 tonnām kartupeļu katra.

Turpretim Aizkalnes un Upenieku ciemos sagāde veicas slikti. Ar republikas valdības lēmumu noteiktā iepirkuma cena ir 0,20 rubļi par kilogramu. Par šo cenu varam iepirkt tikai 1800 tonnas. Pēc mūsu aprēķiniem piedāvājums būs krietni lielāks. Tāpēc aicinām visus iedzīvotājus piegādāt kartupeļu ražas pārpalikumu pieņemšanas punktos pēc iespējas drīzāk.

Ciema padomju izpildkomitejām jāpārdomā, kā sniegt palīdzību gados vecākiem, attālakās sētās dzīvojošiem iedzīvotājiem, lai viņi varētu nodot izaudzēto pieņemšanas punktos. Šogad ir stingrākas standarta prasības. Kartupeļiem jābūt sausiem, at-

lasītiem, bez tehniskiem bojājumiem.

Bet kā ar āboliem? Krišušos ābolus šogad neiepirkam, jo nav iespēju tos republikas mērogā pārstrādāt, bet labus, no augļu kokiem nolasītos ābolus iepirkam bez ierobežojuma. Pārtikas ābolus, kas atbilst standartam, nosūtām pārstrādāšanai kompotos, ievārijumos, kā arī tirdzniecības tīklam. Tātad, lai nebūtu sarežģījumu, aicinām iedzīvotājus rudens un ziemas šķirņu ābolus nosūtīt, sašķirot, iepakot kastēs un nogādāt uz sagādes kantora noliktavām vai arī kādu laiku uzglabāt pie sevis, jo vēlāk arī iepirkuma cena ievērojami pieaugs.

Par komisijas cenām iepirkam

no iedzīvotājiem sīpolus — 0,70 rubļi par kilogramu un ķiplokus — 2 rubļi par kilogramu. Iepirkuma cenas ir samērā augstas, jo pieprasījums gan tirdzniecības, gan ražošanas vajadzībām ir liels.

Lai sagādātu ērtības pircējiem, ar rajona patērētāju biedrības valdes lēmumu noteikti veikali, kuriem ir atļauts no iedzīvotājiem nelielos daudzumos iepirkt ābolus, augļus.

Norēķinus veic no veikala kases, un turpat uz vietas produkciju arī pārdod. Kādos daudzumos iepirkt produkciju, nosaka veikala vadītājs, vadoties no konkrētā piedāvājuma un realitātes iespējām.

K. NEICĢALIS,
rajona patērētāju biedrības
valdes priekšsēdētājs

Feletons

Burvju meistari

Runā, ka burvji zuduši nebūtībā. Pilnīgi iespējams. Bet, kas attiecas uz triku meistariem, tad viņi dzīvo un darbojas ne tikai pasākās un teikās, bet arī šodien, starp mums.

Iepazīstināsim ar vienu no viņiem. V. Ignatenko — Preiļu remontu un celtniecības pārvaldes meistars. Ārēji parasts cilvēks, kurš ne ar ko īpašu neizceļas. Bet runā ne tā kā pārējie: pozo kā lakstīgala un dara brīnumus. Taisnību sakot, ne jau dzīv, bet uz papīra, precīzāk — dienesta dokumentācijā.

Ko grib, to dara. Cilvēks savāra tādu putru, ko pats velns neizstrēbtu. Tāpēc, laikam, arī tika parakstīti dažādi papīri, kurus meistars mēcēja pasniegt. Arī akts par Līvānu kultūras nama remontdarbiem, kuri vispār netika veikti.

Nu ko, vai tad Ignatenko nav triku meistars? Droši vien arī viņam zināma senā tautas gudrība: «Kad vadzīs pilns, tas lūzt»...

Sākuma pavedienu triku meistara mahinācijām atrada Valsts bankas inženiere S. Teilāne, kontrolējot Līvānu kultūras nama veikto remontdarbus. Ignatenko pierakstījums bija vairāk nekā 5500 rubļi.

Kolhoza «Sarkanā ausma» galvenā agronome A. Vindele agrāk ar trikiem, liekas, nenodarbojās. Tomēr arī viņu pārņēmusi lieluma mānija. Rozānā gaismā atainojot pēc intensīvās tehnoloģijas audzētu lauksaimniecības kultūru novākšanu, viņa valsts atskaitē paaugstināja skaitļus, uzrādot vēlamo par paveikto. Bet triku meistars no kolhoza «Dzintars» — būvdarbu vadītājs D. Sudņiks, noformējot celtniecības darbu norīkojumus līgumstrādniekiem, izdarīja pierakstījumus, kuru rezultātā nelikumīgi izmaksāti vairāk nekā divi tūkstoši rubļu.

Trikus ir apguvuši arī kolhoza «Nākotne» ēdnīcas darbinieki. Edienkartē, piemēram, viņi ieraksta «Kāpostu zupa», bet apmeklētājiem pasniedz ne īsti biešu, ne īsti grūbu zupu ar dārzeņiem. Gribi negribi, bet jāēd, jo izvelēs nav. Arī otrajā ēdienā šeit piedāvā virumu, kuru nezinī pat kā īsti nosaukt. Par garšas īpašībām vispār negribas runāt.

Brīnīties te nav par ko, jo šejienes pavāru māksla bēdējas ne jau uz ēdiena pagatavošanas receptēm, bet... uz nekārtībām produktu uzskaitē.

Par to tika aizrādīts ne tikai pavāriem, bet arī kolhoza galvenajai grāmatvedei I. Korsakai. Augstākstāvošās amatpersonas pieprasīja sastādīt cenrāžus un kalkulāciju. Bet padotie, laikam, negrib bojāt savus nervus.

Piebildīšu, ka amatpersonas, kuras izdarījušas pierakstījumus, sodītas. Bet Preiļu RCP meistaram Ignatenko, kolhoza «Dzintars» būvdarbu vadītājam Sudņīkam un citiem, kuri nodarījuši zaudējumus valstij, izdarīts naudas uzrēķins.

Tā ir lietas finansiālā puse. Bet ir vēl arī tikumiskā. Un ar to ir jārēķinās. Domāju, ka tā arī būs.

G. LEDŅOVS

Kolhoza sporta komplekss

FRUNZE. Stadionu ar sporta spēļu laukumiem, tenisa kortu un velotreku Kirgīzijas kolhozā «Kulunda» uzbūvējuši vietējie komjaunieši. Entuziastiem palīdzēja saimniecības administrācija un šefi no tuvējiem rūpniecības uzņēmumiem. Seftbu par sociālo, kultūras un sadzīves objektu celtniecību pēc Toljati jaunlešu parauga uzmēmusies arī citu republikas saimniecību jaunleši. Pēc tautas celtniecības metodes šeit uzbūvēti vairāki stadionu un spēļu laukumi.

TASS

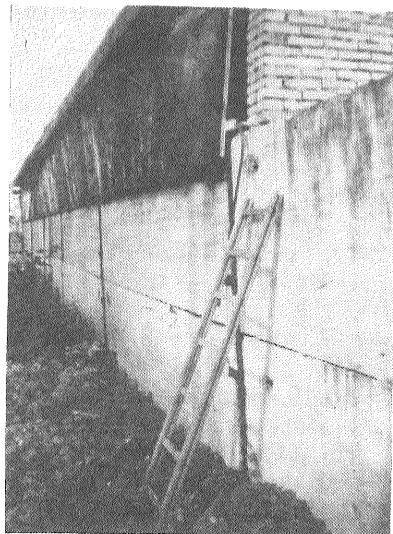
TAGAD šķirstu piezīmju bloknotu un brīnos, ka par reida laikā redzēto un dzirdēto pierakstītas trīspadsmit lappuses. Un, kā jau varat iedomāties, patīkamā tur ir maz. Lielākā daļa no faktiem stāsta par nelīdzībām, pārkāpumiem, par to, ka ne viss ir veikts, lai aizšķērsotu ceļu bezstrādes ienākumiem, sevišķi izlaupīšanai sīkos apmēros, kā arī pārliecina, ka esam tiesīgi prasīt no vadošajiem darbiniekiem, no amatpersonām un tautas kontrolieriem vairāk pūļu, lai tiktu nodrošināta tautas mantas pasargāšana no izlaupīšanas un bojāšanas, arī novērsti visi apstākļi, kas rada nesaimnieciskumu.

Līvānu stikla fabrikas direktors Jevgeņija Skreivera kabinets. Lūms priekšā uz galda šī gada martā apstiprināts kompleksais plāns. Tajā vairākās apakšnodalās sīki jo sīki izklāstīti par pasākumiem, kuru rezultātā sociālistiskā īpašuma saglabāšanai pilnībā jābūt nodrošinātai. Šķot izelvielu izkraušanas gaitai, pārbaudīt produkcijas iekraušanu, to, kā tiek uzglabāti materiāli, aktivizēt sociālistiskā īpašuma sargāšanas komisijas ikdienā, izdarīt inventarizācijas un panākt, lai materiālie zaudējumi tiktu atlīdzināti. Visbeidzot plāns paredz materiāli atbildīgo personu rūpīgu atlasi un viņu apmācību. (Par to gādā tautas universitātes juridiskā fakultāte.)

Šķiet, viss ir kārtībā. Arī pats direktors apļecina, ka sīko zādzību šogad ir ievērojami mazāk. Kopš maija neviens nav pieķerts piesavinoties produkciju. Pēdējā gadījumā vainīgs esot bijis kāds reistars, kuram pēcāk nācies atadīties no amata. Pāris nopietnāki gadījumi gan bijuši. Pie tam abas reizes vainīgie izrādījušies vienas brigādes strādnieki transporta ceļā. Roberts Bulmeistars un Sergejs Sergejevs—Kalinovs pa ceļam no noliktavas uz ceļu piesavinājušies matraču audumu 600 rubļu vērtībā. Juris Vilde un Vladimirs Artemjevs pa ceļam no ceļa uz noliktavu piesavinājušies šķirnes traukus 60 rubļu vērtībā. Bulmeistaru un Sergejevu—Kalinovu sodīja tautas tiesa, bet Vilde un Artemjevs par savu nodarījumu atbildēja biedru tiesā.

Kolektīvs necieš valsts mantas kārotājus, līdzko mana kādu piesavināties gatavo produkciju, ziņo par to administrācijai, tautas kontrolieriem vai ārpusresoru apsardzes daļas darbiniekiem. Šo apgalvojumu Jevgeņijs Skreiveris apliecina ar faktiem. Galu galā arī materiālais zaudējums pieķeršanas gadījumā ir visai iespējams: tiek zaudēta tā saucamā trīspadsmitā alga, kas vienam otram sasniedz pat trīs simtus rubļu, prom aizslīd arī mēneša prēmija, protams, arī visas prēmijas par uzvaru sociālistiskajā sacensībā.

Reizēm vēl dzird runas, sak, zog tāpēc, ka glītas glāzītes vai šķirnes trauku kompleksus nevar nekur nopirkt, bet fabrikas strādnieki taču ir tiesīgi sev iegādāties pašu ražoto produkciju. Kāda ir administrācijas atbilde? Par to nevar būt nekādas runas, jo kolektīva locekļiem ir iespējas par vairumtirdzniecības cenām nopirkt kāroto preci turpat fabrikā. Šim nolīkam atvēlēta saražotā produkcija par 25 tūkstošiem rubļu. Protams, atteikumos šāiem tie, kuri manīti tālāk pārdodot, vai tiešām ir radīti visi apstākļi, kas liegta bezstrādes ienākumu tikotājiem krist kārdinājuma? Ka apliecinātībai vēl nav vietas, pārliecinājāmies pusotras

AIZŠĶĒRSOT CEĻU BEZSTRĀDES IENĀKUMIEM: RŪPNĪCAS PAGALMĀ

Kas kaitēja nedzīvot...

Par to, kas darīts sociālistiskā īpašuma saglabāšanā un sargāšanā Līvānu stikla fabrikā un Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā.

stundas laikā, ko pavadījām fabrikas teritorijā. Reida brigādi «pārgājienā» apkārt fabrikas žogam pavadīja Līvānu stikla fabrikas galvenā inženiera vietnieks Antons Vucins.

Lūk, no maizes ceptuves zem žoga izkašņāta glīta aliņa, pa kuru ārpusē var izmānīt krietnu saimīti. Kaimiņi parūpējušies arī par to, lai rāpšanās pār žogam būtu vieglāka, glītā kaudzītē sakrauti ratīņi.

Plata un gludi nomidīta taka vedina pie žoga kādā citā vietā. Lai arī 4,5 metru augstumā tikt nav viegli, stiklīnieki izrādās varen sportiski vīri, jo rāpjas pa sienām tik čakli, ka siltumtrasei pat izolācija nodilusi.

Sihtas iecirknis. Logi bez stikliem. Turpat zālē ietināmā papīra vikšķis, laikam bijis lieks.

Teritorijas nostūris, kas iziet uz upes pusī. Kieģeļi nobrucināti, bet dzelondrātis pārgriezta (starp citu, dzelondrātis meklējusi pusotru gadu). Izrādās, te esot taisnākais ceļš no kopmītņiem uz darbu. Neko teikti! Bet palūkojieties attēlā: vai nav ērti, izdevīgi un lēti? Septiņi pakāpieni pa trepītēm, tad noliktavā iekšā un lieta darīta...

Kā redzat, garnadziem labu labās iespējas ar kāroto mantu azotē mierīgi aiziet projām. Dzirdējam taisnošanos un aizbildināšanos: neesot laika, neesot līdzekļu, trūkstot cilvēku. Mums gan drīzāk šķita, ka fabrikas administrācijai trūkst uzņēmības vai arī vēlēšanās reizi par visām reizēm sakārtot žogu, likvidēt vismazākās iespējas «sportošanai» pāri žogam. Jāteic, ka visai nepatīkamu iespaidu atstāja arī Līvānu stikla fabrikas nesakoptā teritorija. Pielūznota, piegrūzta līdz pēdējai iespējai. Par to varat pārliecināties nākamajā attēlā. Nu jau runa ir par nesaimnieciskumu, par vieglprātīgu attieksmi pret tautas mantu. Der padomāt, kā ar to rīkt galā.

Reida turpinājums Līvānu eksperimentālajā māju būves kom-

binātā, kur mūsu brigādei pievienojās leklītielu daļas darbinieki — iecirkņa inspektori Igors Makštarjovs un Vladimirs Semjajkins. Ievadā saruna ar direktora vietas izpildītāju, kombināta galveno inženieri Andri Kozlovski un ražošanas tehniskās komplektācijas galveno inženieri Romānu Pudovu. Viņi atzīst, ka tiem, kuri kāro iedzīvoties uz valsts rēķina, māju būves kombināts ir bagāts ar daudzām villnājumām. Kad uzņēmumu nodeva ekspluatācijā, par sociālistiskā īpašuma sargāšanu neviens īpaši nebija galvu laužījis. Aizvadītās piecādes laikā daudz tika paveikts, lai novērstu izlaupīšanu lielos apmēros. Tā saucamajiem sīkumiem uzmanību nepievērsa. Tagad dažs labs brīnās, sak, kāpēc tad es nevaru panemt kādu deļa galu vai ieliet puslitra bundziņā krāsu.

Kombinātam tagad ir tiesības no iekonomētajiem materiāliem saviem strādniekiem pārdot gan šifera, gan linoleja ateriezumus, gan citas mantas. Līdzīgā kārtā šos materiālus varēs realizēt arī caur rajona patērētāju biedrības tīklu.

Lai liegtu iespēju piesavināties būvmateriālus, gādā arī tehniskie dienesti. Regulāri tiek pārbaudītas patērētāja normas. Ieviešot brigādes darba organizācijas formas, strādnieki kļūst taupīgāki, ekonomiskāk izmanto materiālus. Tā rodas krājumi, kurus mierīgu prātu var, kā saka, uzskatīt par liekiem. Protams, ja neviens tam neseko līdzī. Materiālu un produkcijas transportēšanā plašāk jāpielieto konteineru sistēma. Vajadzīgo kārtību vēl nav pilnībā centušies ieviest arī kombināta tautas kontrolieri. Par to liecina fakti, ka vēl aizvien gadās piekrt strādniekus pēc maiņas kabatā aiznestam durvju vai logu engītes, citus sīkumus.

Andris Kozlovskis ir Romāns Pudovs pastāvīgs, ka tiek meklētas arī citas iespējas situācijas uzlabošanai. Viena no tām ir

jaunievietā caurlaižu metode (pēc Toljati pieredzes). Ierodoties uz darbu, ikviens strādnieks savu talonu atstāj caurlaižu telpā, kur tajā tiek fiksēts, vai tā īpašnieks ieradīsies laikus, vai nav nosebojis. Talonus saņem meistars un maiņas beigās atkal izdala saviem strādniekiem, jo tikai tā viņi var atstāt teritoriju.

Ideja ir laba, taču pagaidām māju būvētājiem tā maz ko dod. Kāpēc? Tāpēc, ka visiem, kam vien ir vēlēšanās, iespējams darba laikā liet un nākt (pat braukt ar motocikliem un mopēdiem, jo vārti vienmēr ir pusvīrus, par ko varat pārliecināties attēlā), kad vien sirds kāro. Pa administrācijas korpusa piektā stāva logiem īpaši uzskatāmi var pārliecināties, kā pa caurumu žogā pie vieglo automašīnu garāžām iekšā un ārā dodas motorizēti vīri.

Nākamais caurums pie kombināta iekšējā transporta garāžām vēl pirms nedaudzām dienām visus vilināt vilinājīs. Tagad tam mētaļa stiepi priekšā aizmetināti. Nelīdz aizbildināšanās, ka tā bijusi nejausība, tik gludi spīdēt var vienīgi regulāri daudz zābaku zoļu deldētis sliekšņītis. Kur skatījušies brīvprātīgie kārtības sargi, komjauniešu patrulas?

Iegriezāmies arī tehnisko materiālu noliktavā, kur vēl pirms gadiem trim nebūšanu bija bez gala. Jāteic, kārtība iepriecināja. Un citādi taču nedrīkst būt, jo te novietoti visdārgākie un deficītākie materiāli.

Līdz ar to mūsu reids beidzās. Pārliecinājāmies, ka vēl arvien pārāk nekonkrēta un lēna ir abu uzņēmumu vadības rīcība cīņā pret bezstrādes ienākumiem. Tāpēc arī nāk prātā vīdas no tautas dziesmas, sak, kas kaitēja nedzīvot...

Reidā piedalījās rajona prokurora vecākā palīdzība I. PETROVA, centralizētais apsardzes pulis priekšnieks V. KAVECKIS, laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas fotokorespondents J. SILICKIS un nodaļas vadītāja L. STRODE.

Nāc un pērc, lūdzu, pērc...

Tas bija pirms vairāk nekā piecdesmit gadiem. Pušas podnieks Ādams Kāpostišs, pārdevis godatirgū vezumu trauku, jau grasījies doties mājup, kad pie viņa pienākusi kāda sprigana meitene un lūgusi, lai pa ceļam aizvīzina uz Maltu. Sprigace saukusies Veneranda. Un ko domājis? Ari šoruden Veneranda un Ādams brauks vienā pajūgā, tikai tas būs izpūšots ar ziediem un tauliskām segām. Viņi svinēs savas zella kāzas un atcerēsies, kā Rēzeknes tirgū atrada savu mīlestību, savu dzīves lielo laimi.

Vai tagad jaunie podnieki, dodoties uz godskārtējiem tautas mākslas darinājumu godatirgiem Rēzeknē, cer atrast ko līdzīgu? Dzīvesbiedres un budžeta pārzinātājas taču jau gandrīz katram pie sāniem... Tāpat iemīļotāns iespējas atkrist? Tomēr nē. Izrādās, ka daudz un daudzi samīļējušies ja ne pašos podniekos, tad viņu darinātajos podos noteikti, jo tāds cilvēku pieplūdums Rēzeknes kultūras un atpūtas parkā kāds ir gadus ir septembra pēdējā svētdienā, nemaz citādi nav izskaidrojams.

Bet ko podnieki? Ari viņi centušies izpatikt ne mazāk: izgatavoti gan suvenīri, gan bērnu rotaļlietas, gan trauki sadzīvei un greznumam. Kādreiz taču tirgus vispār bija vienīgā vieta, kur meistari guva savu darba vērtējumu, varēja salīdzināt savu un citu amata brāļu veikumu. Tagad sasniegto lēš galvenokārt pēc keramiķu devuma izstāžu zālēs.

Latgales keramiķu māksla šogad divas reizes reprezentējās LPSR Vēstures muzejā, vispirms ar rēzekniešu keramikas izstādi.

Studija izpelnījās godpilno Tautas kolektīva nosaukumu. Savukārt P. Iruks, M. Kronis, V. Vincevičs un citi sadūšojusies uz savām personalizstādēm. L. Vinceviča sveituru un dekoratīvo šķiņu ekspozīciju aplūkoja vairāk nekā 30 000 apmeklētāju, — vispirms Rēzeknē, tad Latvijas Etnogrāfiskajā brīvības muzejā. Tagad tā apskatāma Jasmuižā.

Tomēr dzīvais tirgus ir dzīvais tirgus. Te meistars un viņa darbi ir kā nedalāma vienība. Var pampeļēties, padīgēties ar pircējiem... Taču godatirgus Rēzeknē nav tikai podu tirgus, to iecienījuši arī audēji, pinēji, rotkaļi no Rīgas, Liepājas, Daugavpils, Līvāniem. Uz tirgu acināti gan pašmāju folkloras ansambļi un muzikanti, gan arī Latvijas PSR Kauņas rajona deju kolektīvus un lauku kapela.

Vērtīgus pirkumus, labu garastāvokli arī šogad, 28. septembrī Rēzeknē! Kas zina, varbūt kādam uzsmaidīs viņa liktenā iemātā izredzētā...

A. KOKOJS

SPORTS — SPORTS

Atkal biokīmiku kauss

Jau trešo gadu Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sporta entuziasti aicināja parādīt savu prasmi kalnu tūrisma tehnikā. Sacensības notika divās disciplīnās: individuālajā meistartībā klinšu kāpsnā un kolektīvajā sadarbībā pārgājiena laikā.

Individuālī starp sievietēm klinšu kāpsnā pāraķa bija L. Daniļeviča. Starp vīriešiem vienādi rezultāti bija V. Vaivodam un A. Visockim. Komandu cīņā vissākotākie izradījās sacensību organizatori — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sportisti.

Celojošo kausu uz gadu savā īpašumā ieguva Līvānu būvmaterialu un konstrukciju kombināta kolektīvs. Atzīstamu tūrisma tehniku parādīja arī rajona aororūpnieciskās apvienības, Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskā nodrošināšanas komitejas rajona apvienības un Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta komandas.

J. URTĀNS, sacensību galvenais tiesnesis

Redaktors V. PETROVS

TV Vilņa

26. septembris, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Dokumentālo filmu programma, 11.00 — Lietuvas TV filma—opera «Cilvēka balss», 11.45 — Mākslas filma «Opozīcija», 5. sērija, 12.45 un 18.00 — Zinas, 18.10 — TV — skolēniem, Zinātnes pasaulē, 18.40 — Koncerts, 18.55 — Zinas, 19.00 — TV forums, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — PSRS Futbola federācijas kausa izcīņa, «Dinamo» (Minska) — «Zalgiris» (Vilņa), 2. puslaiks, 22.25 —

Deju rīmā, 23.00 — Zinas, 23.15 — Mākslas filma «Mirāža», 1. sērija, 0.25 — Mākslas meistaru un mākslinieciskās pasārdarbības kolektīvu koncerts,

27. septembris, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Rīta vingrošana, 10.20 — TV — skolēniem, 10.50 — «Veiselba», 11.20 — Koncerts, 12.00 — Nedēļas panorāma (kr. val.), 12.30 — Sodien — Vispasaules tūrisma diena, 12.45 — Dokumentālo filmu programma, 13.50 — Spēle Lietuvas kamerorķestris, 14.30 — Propagandistu diena, 14.50 — Starptautiskais turnīrs rokasbumbā sievietēm, 15.25 — Tautas kora «Doblas» koncerts, 15.55 — Jaunatnes studija, 16.40 — «Mūzika», TV žur-

nāls, 17.55 — Zinas, 18.05 — Pārskata un vēlēšanu sapulces partijas organizācijās, 18.25 — Literatūra un dzīve, 19.15 — Vakara divertissements, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filma «Mesijē», Pārtraukumā 22.55 — Zinas, 0.20 — Horeogrāfiskas miniatūras, 0.45 — Mākslas filma «Mirāža», 2. sērija,

28. septembris, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Rīta vingrošana bērniem, 9.50 — Nedēļas atbālis, 10.25 — TV — skolēniem, Mūsu valoda, 10.55 — Bērnu zīmējumu TV konkurss «Mana pasaule», 11.30 — Gimenes žurnāls, 12.15 — Rek. lāma, 12.25 — «Esi sveicināta, pa-

saka!», 13.25 — Multiplikācijas filma, 13.35 — Baleta mākslinieku un klasisko deju kolektīva «Lepsnale» koncerts, 14.00 — Sodien — Mašīnbūvētāju diena, 15.05 — Skatuves mākslas meistari, 15.55 — Fakti un komentāri, 16.25 — Republikas Nopelniem bagātā kolektīva dziesmu un deju ansambļa koncerts, 17.00 — Agororūpnieciskais komplekss: darbi un laudis, 18.00 — Zinas, 18.10 — Dokumentālā filma, 18.40 — Zinas, 18.45 — Sporta programma, 20.00 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.45 — Mākslas filma «Kakis māsā», 23.10 — Zinas.

Reklāma * Aicina darbā * Sludinājumi

SIERS «BALTIJA» — GARSIGS UN VESELIGS!

Siers «Baltija» ir lieliska delikatese un piedeva dārzenu un miltu ēdieniem. Tā sastāvā — daudz olbaltumvielu, neaizvietoājamo aminoskābju, vitamīnu, kalcija un fosfora sāļu, kas ir nepieciešami cilvēka organisma normālai attīstībai.

Siers «Baltija» ieteicams visu vecumu cilvēkiem.

Preiļu siera rūpnīca

K. MARKSA KOLHOZAM vajadzīgi slaucamo govju kompleksa vadītājs(a), iecirkņa zootehniķi, slaucējas. Apgādā ar dzīvojamo platību. Kolhozā ir bērnudārzs, skola, ēdnīca. Vēlami ģimenes cilvēki.

Kolhoza valde

PREIĻU RAJONA KULTŪRAS NAMAM vajadzīgs saimnieciskās daļas vadītājs.

Administrācija

PARDOD māju Jēkabpilī, Kuģu ielā 15.

PARDOD māju Līvānos, Zemgales ielā 4. Telefons 43892 no plkst. 20.00 līdz 22.00.

PARDOD govī Rauniešu c., Sutros. Ignats Zalāns.

Raiņa muzejā Jasmuižā (Preiļu rajona Aizkalnes ciemā) 28. septembrī plkst. 15.00 sarīkojums «KINOREŽISORAM JĀNIM STREIČAM — 50». Piedalās jubilārs, kinokritiķi M. Augstkalne un M. Savisko, Rīgas teātru aktieri.

PREIĻU RAJONA PATERĒTĀJU BIEDRĪBAS SAGĀDES KANTORIS iepērk no iedzīvotājiem ķiplokus.

Cena — 2,00 rbļ. par kilogramu.

Pieņem visos sagādes punktos un noliktavās Nr. 1 un Nr. 4.

Sirsniģi pateicamies Rožkalnu ciema padomes izpildkomitejai, draugiem, radīem un kaimiņiem, kas dalījās ar mums lielajās bēdās. Antonu Glauđānu un smiltāju izvadot.

Bērnī

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS piedāvā šādas ceļazīmes:

GRUPĀM

AR LIDMAŠINU

Frunze — Isikuls — no 2. līdz 6. oktobrim, ceļazīme maksā 7 080 rbļ.; no 20. līdz 24. novembrim, ceļazīme maksā 2 850 rbļ. (15 cilvēkiem); no 1. līdz 6. decembrim, ceļazīme maksā 5 700 rbļ.

Almaata — no 26. līdz 31. oktobrim, ceļazīme maksā 7 122 rbļ.

Sevans — no 3. līdz 8. oktobrim, no 15. līdz 20. novembrim, ceļazīme maksā 5 975 rbļ.

Dušanbe — no 7. līdz 11. oktobrim, ceļazīme maksā 7 410 rbļ.

Ļvova — no 3. līdz 6. oktobrim, ceļazīme maksā 3 630 rbļ.; no 14. līdz 17. novembrim, ceļazīme maksā 3 350 rbļ.; no 19. līdz 20. decembrim, ceļazīme maksā 3 180 rbļ.

Gori — no 23. līdz 27. oktobrim, ceļazīme maksā 1 730 rbļ. (10 cilvēkiem).

Baku — no 11. līdz 16. novembrim, ceļazīme maksā 2 640 rbļ. (15 cilvēkiem).

Ordžonikidze — no 8. līdz 13. decembrim, ceļazīme maksā 4 710 rbļ.

Volgograda — no 19. līdz 23. decembrim, ceļazīme maksā 3 750 rbļ.

Sevastopole — no 22. līdz 26. decembrim, ceļazīme maksā 4 140 rbļ.

AR VILCIENU

Leņingrada — no 13. līdz 18. novembrim, no 16. līdz 22. novembrim, no 4. līdz 9. decembrim, ceļazīme maksā 1 980 rbļ.

Kijeva — no 27. novembra līdz 2. decembrim, no 18. līdz 23. decembrim, no 11. līdz 16. decembrim, no 25. līdz 30. decembrim, ceļazīme maksā 2 550 rbļ.

Jaroslava — Kostroma — Ugliča — Rostova Veļikaja — no 13. līdz 19. novembrim, ceļazīme maksā 3 240 rbļ.

Maskava — no 3. līdz 8. decembrim, no 4. līdz 9. decembrim, no 17. līdz 22. decembrim, no 26. līdz 30. decembrim, ceļazīme maksā 2 640 rbļ.

Kaļiņingrada — no 10. līdz 15. decembrim, ceļazīme maksā 1 890 rbļ.

Vladimira — Suzdaja — Gusjhrustaļnija — Bogojubova — no 14. līdz 20. decembrim, ceļazīme maksā 3 270 rbļ.

AR AUTOBUSU

Smoļenska — no 14. līdz 16. novembrim, no 12. līdz 14. decembrim, ceļazīme maksā 1 510 rbļ.

Novgoroda — no 20. līdz 23. novembrim, ceļazīme maksā 1 890 rbļ.

Kaļiņingrada — no 20. līdz 23. novembrim, ceļazīme maksā 1 800 rbļ.

Leņingrada — no 27. līdz 30. novembrim, ceļazīme maksā 1 650 rbļ.

Pleskava — Pečori — Puškina Kalni — no 14. līdz 16. novembrim, no 28. līdz 30. novembrim, no 5. līdz 7. decembrim, no 26. līdz 28. decembrim, ceļazīme maksā 1 620 rbļ.

Pērnava — Tallina — no 19. līdz 21. decembrim, ceļazīme maksā 1 320 rbļ.

Leņingrada — no 26. līdz 30. decembrim, ceļazīme maksā 2 240 rbļ.

Minska — Hatiņa — no 27. līdz 29. decembrim, ceļazīme maksā 1 410 rbļ.

Piedāvā vienas dienas autobusu ekskursijas uz Rokišķiem, Rēzekni, Snečku, Viļņu, Rīgu, Kauņu un Polocku.

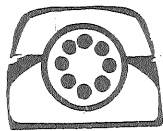
Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25. Telefons autobusu un lidmašīnu ceļazīmēm — 26206, vilcienu — 26503.

GODĀJAMIE PIRCEJI! un Nr. 14, Nr. 16, Nr. 29 Lī-Svētdien, 28. septembrī, vānos strādās no plkst. 9.00 rūpniecības preču veikali līdz plkst. 15.00.

Preiļos, Līvānos un Aglonā Veiksmīgus pirkumus! no pārtikas veikali Nr. 2, Rajona patērētāju biedrības Nr. 5, Nr. 6, Nr. 9 Preiļos valde

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TALRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietnieci izdevu- mam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves no- daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulū, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzīņām par sludinājumiem — 22305.

Tlr. 13 339 eks. (latv. val. 9606 eks., krievu val. 3 733 eks.)

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdz- niecības lietu komitejas Daugavpils tipo- grāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.

Indekss 68169

1. nos. iespiedoklene. Ofsetiespiedums.

Pas. 1136.